

SIMAI MIHÁLY

Dalírium tremens

HOMMAGE À SALVADOR D.

*az önmagából kifordult világot
én össze úgy rakom hogy szétszedem
ha nektek rend kell azt csinálja más
nekem az tetszik amit én teremtek
mondjuk egy légszavar-farkú büro-
krata vagy egy kakukkoló zsiráf
(aki mellefleg piromániáf)
vagy – az elefánt-tükörképű hattyúk
tava – micsoda újszerű balett!
vagy egy paletta aki apa lett
vagy bármilyen bohóc-arcú csoda
de az én bajszomat viselje mind*

*ide nekem a mítoszból a szörnyet
Aphrodité mellét Vénusz hüvelyét
küklöpszok védjenek másképp ez öl meg
ez az osztársadalmi hülyeség*

*ide a vinkát ide a zimankót
ide az ideát odaátról
ide a bököt és ide a mankót
amivel az ihletem égbe gázol*

*MANKÓT! igen hozzátok végre a
mankóimat meg a lacafacámat
s a föliratot: hódolat nekem
avagy a másik nevemen – Galának!*

*ide a mankót ide a biankót
ide a bankót és ide a bankot!
az egész isteni idea-bankot
ide nekem!
a fele úgyis az én ötletem
de más feléről is mindent tudok
mert súgnak nekem szépséges szeráfok
angyali nők és kardos angyalok*

*Vagyok vibráló zene a vonalban.
Vagyok a tengerhegedűn a dallam,
s tántorgó táncú, holdkóros torony.
Angyalhajú vámpír egy égi karban,
hahota-hang egy sátáni kacajban...
– Ne vess! Én is nevetek magamon.
S élesre-fent bajszom fitogtatom,
hogy gyöngeségem, végül, be ne valljam...
AZT MÁR NEM! inkább arcomra varrom
a farkbőröm, és seggemre az arcom...!
Gyerekkoromtól azért vagyok marcon-
na – mert ezt az egész bazi-nagy bagzást:
szőröstül-bőröstül A KOZMOSZT AKAROM!
Hódoljon meg minden birodalom!
S ha valakinek nem tetszik – – – NA BUMM!!!*

*Mint nő, akinél elmaradt a menses
MINDEN VILÁG legyen terhes Velem!*

Vagy

(legalább)

dalírium tremenses...!

Élethal álkérdése

CSÖRGŐK MIRÓ BOHÓCFARSANGJÁHOZ

*nincs az a gömbölyűség amit én ne
próbáltam volna ki
hogya kezembe fér-e*

CIRÓKA

*trallázva csakhogya boldogabban
legyek boldogtalan
levetem vendéghajam és vendéghajam
legeslegvégül levetem
magam
válaszul a fölöttébb kimért fogadtatásra
(egyébként egyremegy hisz újabban minduntalan
léggömbbé válik kezemben az akt*

a táska

MARÓKA

*belepirul a haltetem
hogya holtában is éltetem
dehát ez a természetem (vagy mégse...?)
végülis minden ami van
csupán ÉLETHAL ÁLKÉRDÉSE*

CIRÓKA

*ereim szépen kiírítom hogya föl-
pumpálhassátok ha éppen...
addig is lemez/telenítő lemez/re mentem
a szívverésem*

MIRÓKA

*kritikusomat hű! de meglepi
hogya csak ekkora állat vagyok
mint amik ittenség
tiramponganak*

de föl hívnám szives figyelmét
arra a truvájra
hogy – –

nna mindegy! úgyis alpból utálja

C I R Ó K A

időnként kéne egy medúzafő
hogy bohóc Perseus legyek
s kővédermedjen a levegőben
az énetek meg az éneketek

M A R Ó K A

egyetlen sellő

(hája)

se rezdül

egy öröklétrán keresztül

C I R Ó K A

két macska (mintha mit sem
tudnának a galambról)
dörömb(ÖLVE) dorombol
egy kis dalt gyermekkoromból:
„bárhova bújtál rádtalált
a majomparád apparát
lehetett Hévíz vagy Parád
ölthetél bármilyen maskarát
– nocsak nocsak – nahát nahát – –
mindenütt ott volt az appa – az appa –
a majomparád apparát”

DE itt most ciróka-MIRÓka-maróka
választhatsz magadnak új maskarát

itt forog itt pörög itt görög egy örök
harleki-
harleki-
HARLEKINÁD !

Levél-féle P. F. mesternek

PATAKI FERENC ODÜSSZEUSZ-KÉPÉN TÚNÓDVE

*Nem születünk Odüsszeusznak.
Nem kellene folyvást bolyonganunk
távol
szépséges Ithakánktól.*

*Dehát Ők, a féltékeny istenek
fenn az olümposzi zsinór-
padláson unos-untalan összeku-
szálják a szálakat.*

*Odüssz-Zeusznak születünk, barátom,
bizony,
de ezt itt, e sötét Árkádiában
csak súgva mondom Neked,
s nagyon félve...
Mert lásd, máris villámok fényle-
nek megest..!
Zeusz tán most ítél újabb négy eszement évre,
küklöpszra, nimfára, szirénre, hajótörésre...
Tenger bolyongásra vagyunk ítélve.
Ki tudja, mit akarnak
– s miért – az istenek...?*

*Jó lenne néha már találkozni a Jóval,
s repülni Ithakába a Te Álomhajóddal
magasan Szküllák és Kharübdiszek felett...
Az eget beborítja egy villám-erezet...
Nem adhatom föl mégse...! valahol messze-messze
Telemakhosz nevet...*

*(Árbóchoz kötve várom
az SMS-edet!)*

Rímek az ördögi szekvenciákra

SCHÉNER MIHÁLY POKOLJÁRÓ KÖNYVÉHEZ

*a ringó kacskaringó
akár egy csacska ringyó*

*a kótya-vetye kótya
kalimpác idióta*

*a brúgató beléndek
tudat-alatti rémtett*

*tudottan zseniális
ki fogadásban rám-tett*

*hisz másra fogadni vétek
én csak vonallal vétek*

*s csak rontó szellem ellen
ha ki a világba szellent*

*csak ördög-úzve mondom
hogy ördögül beszéltek*

*hát brúgasson beléndek
és rúgasson belétek*

ördögös fittyfenéket

*s kutykurutty fityfirittyet
fityfiritty kutykuruttyot*

*hol van már a miniszter
ki tegnap itt kuruttyolt?!*

*s ki sárkányszáját tátott
– hol a bürokratátok?!*

*egy világvégi katlan-
ban forttyog szakadatlan*

*de a vonal barátom
az én vonal-varázsom*

*tudottan zseniális
egyszerre Medgyes és Párizs
Csaba, Pest, Fehérvár is –*

*úgy fut át a világon
villámló erezzettel*

*hogy e pokoltornácról
fölemeli az Embert*

Levitáció

OLASZ ATTILA LEBEGÉS CÍMŰ KÉPÉHEZ

*Idő-arcú madár –
madár-szemű szél – –
szél-szárnyú kék idő – – –*

– ezeregy rejtekező rejtelem

hova suhansz velem ?

+

*Angyalszárnyakkal
suhog a menny*

mindenhová ér aki sehova sem – – –

*fölizzik egy szeráf kezében
dimenziók közt
verdeső
szívem*

